

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж2. 726/16
10. јануара 2017. године
НОВИ САД

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду, у другостепеном већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Наде Бачкалић, чланова већа, у правној ствари тужиоца – противтуженог С.С. из Н.С., којег заступа пуномоћник Д.В., адвокат из Н.С., против тужене – противтужиље Ј.С. из Н.С., коју заступа пуномоћник Т.Р., адвокат из Н.С., ради развода брака, одлучујући о жалби тужиоца – противтуженог против пресуде Основног суда у Новом Саду П2. 1327/2015 од 09. новембра 2016. године, у седници већа одржаној дана 10. јануара 2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалбу **ОДБИЈА**, пресуду Основног суда у Новом Саду П2. 1327/2015 од 09. новембра 2016. године у делу одлуке о самосталном вршењу родитељског права над заједничким малолетним дететом странака Н.С., доприносу децјем издржавању и начину одржавања личних односа са дететом (ставови 3 – 6 изреке) **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Првостепеном пресудом одлучено је да се тужбени и противтужбени захтев делимично усвајају (став 1 изреке). Разведен је брак парничних странака закључен дана ... године у Н.С. (став 2 изреке); заједничко дете странака Н.С. рођен ... године у Н.С. поверен је на самостално вршење родитељског права туженој – противтужиљи Ј.С., мајци и одређено да ће његово пребивалиште бити пребивалиште мајке (став 3 изреке); тужилац – противтужени С.С. обавезан је да на име свог дела доприноса издржавању малолетног Н. плаћа месечни износ од 7.500,00 динара почев од ... године, као дана подношења противтужбе па убудуће док за то постоје законски услови, исплатом овог износа до 30-ог у месецу за текући месец, путем поштанске упутнице на адресу тужене – противтужиље Ј.С. (став 4 изреке); уређен је начин одржавања личних односа тужиоца – противтуженог и малолетног Н.С. утолико да дете код оца проводи сваки други викенд од петка у 16,00 часова до недеље у 20,00 часова, сваке среде од 16,00 до 20,00 часова, половину зимског и летњег школског распута, као и да верске и државне

празнике, односно рођендане дете проводи наизменично код једног и код другог родитеља (став 5 изреке); тужбени захтев да се тужиоцу – противтуженом малолетни Н. повери на самостално вршење родитељског права, а тужена – противтужиља обавезе да на име издржавања детета плаћа месечни износ од 4.000,00 динара почев од пресуђења, те да дете виђа сваког радног дана од 16,00 до 20,00 часова, сваког другог викенда од петка у 16,00 часова до недеље у 20,00 часова, те непрекидно током читавог јула месеца, је одбијен (став 6 изреке); у делу којим је предложено да тужилац – противтужени доприноси издржавању малолетног Н. месечним износом преко досуђеног до износа од 200 евра у динарској противвредности, као и да дете виђа у складу са жељама, потребама и могућностима оца и детета противтужбени захтев је одбијен (став 7 изреке); одређено је да свака странка сноси своје парничне трошкове (став 8 изреке).

Против ове пресуде у делу којим је малолетни Н. поверен на самостално вршење родитељског права туженој-противтужиљи, тужилац-противтужени обавезан да доприноси његовом издржавању, одређен начин одржавања личних односа оца и сина, те тужбени захтев одбијен тужилац-противтужени је изјавио благовремену жалбу из свих разлога предвиђених одредбом чл. 373. ст. 1. ЗПП-а, са предлогом да је овај суд преиначи тако да усвоји постављени тужбени захтев, односно снизи износ доприноса дечјем издржавању на 4.000,00 динара месечно и прошири модел одржавања личних односа одређењем да дете код оца проводи сваки викенд или је укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Жалба није основана.

Испитавши првостепену пресуду у побијаном делу у границама жалбених, као и разлога на које пази по службеној дужности по одредби чл. 386. ст. 3. ЗПП-а, овај суд налази да је она донета без битних повреда одредаба парничног поступка, те да је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање правилно примењено материјално право.

Према утврђењу првостепеног суда у браку странака, који је разведен непобијаним делом првостепене пресуде, рођен је дана ... године малолетни Н.С. Странке су са њим и малолетном ћерком тужене-противтужиље из првог брака М. (рођеном ... године) живеле у стану у Н.С., у ул. ..., који је у власништву оца тужиоца-противтуженог, до краја јула месеца ... године када је заједница живота фактички прекинута. Након тог времена тужена-противтужиља са децом живи у кући својих родитеља на адреси Н.С., ул. На истој парцели у посебној стамбеној јединици живе њени родитељи, који јој финансијски помажу. Запослена је, са месечном зарадом од 40.000,00 динара. Политички је ангажована, има функцију првог потпредседника Г.о. с. Н.С. У току ... године дијагностикована јој је ... , а ... године била је на медицинском испитивању на ... због сумње на ... , која дијагноза није потврђена. Малолетни Н. похађа предшколску установу. Његове месечне потребе задовољавају се износом од 15.000,00 динара. Тужилац-противтужени након фактичког прекида заједнице живота живи сам у родитељском стану, док му родитељи живе у његовој кући која се налази на путу за Б. Тренутно није запослен, али је пријављен Националној служби за запошљавање. У првој половини ... године радио је на броду на релацији Б.-Б., а сада приходе остварује изнајмљивањем алата по ком основу месечно оствари 30.000,00 динара. Нема законску обавезу издржавања трећих лица. Са полазиштем на овако утврђене материјалне и стамбене прилике обе странке, те чињенице да се тужена-противтужиља у протеклом временском периоду самостално адекватно старала о интересима и потребама малолетног Н., када је изостао споразум странака о самосталном вршењу родитељског

права првостепени суд са полазиштем на мишљење органа старатељства да дете у узрасту од ... година није оправдано издвајати из досадашњег породичног окружења, на основу одредби чл. 77. ст. 3. и 61. ст. 1. Породичног закона одлучује о самосталном вршењу родитељског права, те начину одржавања личних односа оца са дететом. Одлуку о висини доприноса тужиоца-противтуженог дечјем издржавању заснива на одредбама чл. 154. ст. 1., 160. и 162. истог Закона, налазећи да отац, рођен ... године, као радно способан има могућности да доприноси износом од 7.500,00 динара издржавању детета, који представља $\frac{1}{2}$ дела укупно утврђених потреба на месечном нивоу.

Правилне и потпуне чињеничне и материјалноправне разлоге на којима је заснована првостепена пресуда у целости прихвата и овај суд, те на њих упућује сагласно овлашћењу из одредбе чл. 396. ст. 2. ЗПП-а.

Жалбено указивање везано за неадекватну оцену садржине извештаја Развојног саветовалишта од 23. октобра 2015. године у склопу са осталим изведеним доказима, овај суд налази неподобним да доведе у сумњу законитост и правилност првостепене пресуде у погледу одлуке о самосталном вршењу родитељског права. Наиме, из чињеничног утврђења несумњиво је да мајка успешно самостално врши родитељско право почев од ... године па до закључења главне расправе, дакле од временског периода када је малолетни Н. био у узрасту од ... године. Она је омогућавала квалитетно и често одржавање личних односа детета са оцем. Извештај Развојног саветовалишта само је потврда адекватног старања мајке, будући да су емотивни односи између оца и детета одржани на високом нивоу. Стога, имајући у виду узраст детета овај суд у светлу регулативе чл. 65. Породичног закона налази да исказане емоције детета не могу имати превагу, већ да је правилно узето у обзир мишљење органа старатељства о најбољем интересу малолетног детета да настави да живи са мајком.

Супротно жалбеном указивању првостепени суд одређује прихватљив модел одржавања личних односа детета са оцем, узимајући у виду узраст детета, тако да осим два викенда дете са њим проводи и један радни дан у току недеље. Ови редовни термини, осим термина везаних за распусте и дане празника и по оцени овог суда су довољни за развијање квалитетних односа између оца и детета, пошто и мајци треба омогућити да своје слободно време проводи са дететом.

Најзад, тужилац-противтужени понављањем у жалби да би за случај да је дете њему поверено он захтевао да мајка доприноси месечно дечјем издржавању износом од 4.000,00 динара само потврђује правилност становишта првостепеног суда да је отац у таквој материјалној ситуацији, која му омогућава да подмирује $\frac{1}{2}$ дела износа укупно утврђених дечјих потреба. Трошкове везане за одржавање личних односа између родитеља који не врши родитељско право и детета сноси онај родитељ који удовољава овом дечјем праву у складу са одредбом чл. 61. ст. 1. Породичног закона, па жалбено становиште да би због честих термина одржавања личних односа требало снизити допринос дечјем издржавању на месечни износ од 4.000,00 динара није правно утемељено.

Из изнетих разлога одлука у изреци донета је применом одредбе чл. 390. ЗПП-а.

Председник већа судија

Јелица Бојанић Керкез,с.р.

3TO: